

ਮੈਂ ਸਹੀ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਸੋਹਨ ਲਾਈ, ਡੀ.ਡਬਲਿਊ. 8 ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਹਾਦਸੇ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਸੜਕ 'ਚ ਮੋੜ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਵਾਹਨ ਦਾ ਸਟੇਅਰਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ | ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਵੱਧ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਕੇ ਐਲ ਗੋਸਾਈ ਜੇ. ਸਾਹਮਣੇ

ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1957 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 38:

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)—ਸੈਕਸ਼ਨ 25(5)—ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸ਼ੋਧਨ—ਕੀ ਪੈਪਸੂ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 2006 ਬਿ.ਕ. ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 9 ਮਈ, 1958 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਪੁਰਾਣੇ ਪੈਪਸੂ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਪੈਪਸੂ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ (2006 ਬੀ.ਕੇ. ਦਾ VIII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 13 (3) (a)(i)(b)—ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ—ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਅਤੇ ਵਰਾਂਡੇ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਨਾਕਾਫੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ—ਕੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ।

1960-01-ILR-1016-1023

ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਪੈਪਸੂ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 2006 ਵਿੱਚ ਬੀ.ਕੇ. ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ 1949, 1958 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. XVIII ਦੁਆਰਾ 9 ਮਈ 1958 ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਪੈਪਸੂ ਰਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਬਠਿੰਡਾ ਅੱਗੇ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ। ਸਵਾਲ ਜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ 1949 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੁਆਰਾ ਉਪਾਅ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਕਾਇਆ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਠੋਸ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੈਪਸੂ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਤੱਕ ਅੰਤਿਮ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਪੁਰਾਣੇ ਪੈਪਸੂ ਰਾਜ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਆਰਡਰ ਨਾਲ ਨੱਥੀ

1960-01-ILR-1016-1023

ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 2006 ਬੀ.ਕੇ. ਦੀ ਧਾਰਾ 13(3)(a)(i) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜੇ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਵਾਜਬ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਉਸਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਇਮਾਰਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੇ ਸਿਰਫ ਨਾਮ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੇਵਲ ਉਸ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਜੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚੇਗੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਬਠਿੰਡਾ ਦੇ 28 ਨਵੰਬਰ, 1958 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੇਧ ਲਈ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਕੰਟਰੋਲਰ, ਬਠਿੰਡਾ ਦੇ ਮਿਤੀ 16 ਸਤੰਬਰ, 1958 ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਡੀ ਸੀ ਗੁਪਤਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ

1960-01-ILR-1016-1023

ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਨਿਰਣਾ

ਗੋਸਾਈ, ਜੇ.—ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਲ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੈਪਰਸ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 2006 ਬੀ.ਕੇ. ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਘਰ ਤੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹੀ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਬਠਿੰਡਾ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪਰਿਵਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ, ਚਾਰ ਬੱਚੇ, ਉਸਦੀ ਮਾਂ, ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਅਤੇ ਭਰਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਜਿਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਉਸਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਰਾਂਡਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਾਕਾਫੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲਾ ਘਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਕਮਰੇ, ਇੱਕ ਵਰਾਂਡਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਹਾਤਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ: -

1960-01-ILR-1016-1023

ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

“ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਘਰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਲਈ ਨਾਕਾਫੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮਕਾਨ ਇਸ ਲਈ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਮਕਾਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ।

ਉਪਰੋਕਤ ਖੇਜ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪੈਪਸੂ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 3(a) (i) ਦੀ ਧਾਰਾ (b) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਉਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਮੇਲਾ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਵੱਲੋਂ ਮੁੱਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਓਨਾ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਸਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 2006 ਬੀ.ਕੇ. ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949, 1958 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 18 ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, 9 ਮਈ, 1958 ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਪੈਪਸੂ ਰਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁਰਾਣੇ ਪੈਪਸੂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ the ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ

1960-01-ILR-1016-1023

ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਉਪਾਅ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਲਾਭ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਬਕਾਇਆ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੇ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮੇਲਾ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਆਪਣਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਅੰਤਮਤਾ ਆਰਡਰ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹੁਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅੰਤਿਮ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮਤਾ ਦਾ ਗੁਣ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਪੁਰਾਣੇ ਪੈਪਸੂ ਰਾਜ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤਮਤਾ, ਇਸ ਲਈ, ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। .

ਇੰਦਰਾ ਸੇਹਨਲਾਲ ਬਨਾਮ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ (1) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਪੁਸ਼ਟੀ ਬਾਰੇ ਨਿਗਰਾਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅੰਤਿਮ ਹੁੰਦਾ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਅਜੇ ਵੀ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, 1950 ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਨੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਸਟੋਰੀਅਨ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

1960-01-ILR-1016-1023

ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਸਾਰੇ ਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 13(3) (ਏ) (i) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਖੁਦ ਇਹ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਖੌਤੀ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਹੁਣ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਰਾਂਡਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਮਾਰਤ ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜੇ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਵਾਜਬ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਉਸਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਇਮਾਰਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੇ ਸਿਰਫ ਨਾਮ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਨਤੀਜੇ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ

1960-01-ILR-1016-1023

ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਸ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚੇਗੀ। ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪੰਨਾ 229 'ਤੇ ਮੈਕਸਵੈੱਲ ਆਨ ਇੰਟਰਪ੍ਰੀਟੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਸਟੈਚੂਟਸ' 'ਤੇ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਇਸਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥਾਂ ਅਤੇ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਉਸਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਕੁਝ ਅਸੁਵਿਧਾ ਜਾਂ ਬੇਤੁਕੀ, ਕਠਿਨਾਈ ਜਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ, ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਰਾਦਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਵਾਕ ਦੀ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸੋਧਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਆਕਰਣ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਹਟ ਕੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥ ਦੇ ਕੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੇਲ-ਜੋਲ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਕੇ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਕੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੋਧਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਧਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਅਰਥ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਹਰਦਾਵੀ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਮੋਤੀ ਰਾਮ (1) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਜੱਜ ਸਿਰਫ਼ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ। ਉਸਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੇ ਉਸਾਰੂ ਕੰਮ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਵੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਨੂੰ ਜਿਸ

1960-01-ILR-1016-1023

ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਇਹ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਨ ਜੋ ਹੁਣ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਜਿਸ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਘਰ ਉਸਦੇ ਨਿੱਜੀ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਉਸੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਘਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਗਭਗ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਨੇ ਬੈਂਚ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਵਧਾਵਾ ਸਿੰਘ (1) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ 1957 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 648 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਈ ਸੀ।

ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਸੋਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਕ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

1960-01-ILR-1016-1023

ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1960 ਤੱਕ ਇਮਾਰਤ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

anju sehgal